

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **M.B.**
státní příslušnost Turecká republika
t.č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní
Lhoty 234

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPT-220087-49/ČJ-2022-070022 ze dne 5.
ledna 2023, ve věci zajištění za účelem správního vyhoštění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a to na dobu 60 dnů od skončení zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu. Důvodem zajištění je podle odůvodnění napadeného rozhodnutí - stručně řečeno - nebezpečí, že se žalobce nepodrobí rozhodnutí o správním vyhoštění a neopustí dobrovolně území České republiky. Doby zajištění odůvodnil žalovaný potřebou ověřit

totožnost žalobce, opatřit jeho náhradní cestovní doklad (žalobce přicestoval do České republiky bez cestovního dokladu) a zajistit náležitosti spojené s jeho přepravou.

2. Proti rozhodnutí podal žalobce dne 7. 2. 2023 včasnou žalobu, ve které navrhoval jeho zrušení v celém rozsahu a ukončení jeho zajištění bez zbytečného odkladu. V žalobě namítl, že žalovaný porušil nejen základní činnosti správních orgánů (§ 2 odst. 2 a 4, § 3, § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád), ale především článek 8 Listiny základních práv a svobod a článek 5 Evropské úmluvy o lidských právech (Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Konkrétně žalobce namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno nezákonně v době, kdy ještě neskončilo řízení u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19 Az 24/2022, ve kterém brojí proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dále namítl, že dobu zajištění považuje za nepřiměřenou a napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření k žalobě uvedl, že vycházel z informací Ministerstva vnitra (odboru azylové a migrační politiky) ze dne 4. 1. 2023, podle kterého přestal být žalobce od nabytí právní moci usnesení o nepřiznání odkladného účinku jeho žalobě (6. 12. 2022) žadatelem o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu. Dále žalovaný ve vyjádření zopakoval důvody zajištění.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání [v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. O žalobě rozhodl krajský soud v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhl konání ústního jednání a krajský soud neshledal konání jednání pro rozhodnutí o žalobě za potřebné.
6. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu, když žádné jiné důkazy ani nebyly navrženy. Podává se z něj, že žalobce (státní příslušník Turecka) byl dne 12. 9. 2022 před 22. hodinou kontrolován policejní hlídkou v Bzenci spolu s dalšími cizinci a následně zajištěn [podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona číslo 273/2008 Sb.], protože nedisponoval platným cestovním dokladem ani platným povolením k pobytu. Žalobce byl téhož dne vyslechnut a mimo jiné uvedl, že je Kurd a Turecko se rozhodl opustit z ekonomických důvodů a také proto, že Turecko Kurdy diskriminuje. Jeho cílovou zemí je Německo. Postupně se přes Makedonii, Srbsko, Maďarsko a Slovensko dostali do České republiky (z Maďarska přicestovali autem). Cestovní pas nemá, vzali mu jej Afghánci v Srbsku. Má občanský průkaz Turecka, který předložil ke kontrole. V České republice nemá příbuzné ani někoho z rodiny, nemá zde žádné ekonomické, kulturní, společenské ani jiné vazby, v minulosti v České republice nebyl. Žalovaný rozhodl dne 14. 9. 2022 o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) téhož zákona na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Zajištění žalobce odůvodnil žalovaný tím, že pobývá na území EU bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu a existuje nebezpečí, že by se nepodrobil rozhodnutí o správním vyhoštění a dobrovolně území neopustil. Délku zajištění odůvodnil žalovaný předpokládanou složitostí přípravy výkonu správního vyhoštění. Poukázal především na to, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, proto je nutné zajistit doklad náhradní. Součástí spisové dokumentace je závazné stanovisko Ministerstva vnitra, podle kterého je vycestování žalobce do Turecka možné. Téhož dne rozhodl žalovaný (odbor cizinecké policie) o vyhoštění žalobce (podle doložky nabylo rozhodnutí o vyhoštění žalobce právní moci 27. 9. 2022). Následně podal žalobce dne 19. 9. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany a Ministerstvo vnitra jej

rozhodnutím ze dne 21. 9. 2022 zajistilo podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu do 6. 1. 2023. Podle sdělení Ministerstva vnitra ze dne 13. 10. 2022 vzal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 4. 10. 2022 zpět a řízení bylo rozhodnutím ze dne 10. 10. 2022 zastaveno. Sdělením ze dne 4. 1. 2023 Ministerstvo vnitra oznámilo žalovanému, že žalobce přestal mít od 6. 12. 2022 (právní moc usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým nebyl žalobě žalobce proti rozhodnutí o zastavení azylového řízení přiznán odkladný účinek) statut žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí o opětovném zajištění žalobce. Žalovaný dále podle odůvodnění rozhodnutí přihlédl k době, která je nutná k zajištění náhradního cestovního dokladu a zabezpečení přepravních dokladů (obstarání letenky nebo vyjednání průvozu přes jiné státy EU, kdy je nutné zajistit policejní eskortu).

7. Krajskému soudu je z vlastní evidence známo, že pod sp. zn. 19 Az 24/2022 probíhalo řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 10. 2022, kterým bylo řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. a) zákona o azylu pro zpětvzetí žádosti. Žalobce v žalobě požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, ale krajský soud jeho žádosti nevyhověl (usnesení ze dne 30. 11. 2022, které bylo doručeno zástupci žalobce 2. 12. 2022 a nabylo právní moci 6. 12. 2022).
8. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí ze dne 5. 1. 2023 o zajištění žalobce na 60 dnů od skončení zajištění podle zákona o azylu, a to z důvodu realizace správního vyhoštění uloženého žalobci rozhodnutím ze dne 14. 9. 2022, které nabylo právní moci 27. 9. 2022. Napadené rozhodnutí bylo vydáno za situace, kdy osobní svoboda žalobce byla omezena již 12. 9. 2022, žalobce byl zajištěn nejprve za účelem realizace správního zajištění, následně byl po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany zajištěn podle zákona o azylu, a na dobu 60 dnů od ukončení tohoto zajištění byl opětovně zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců napadeným rozhodnutím.
9. Žalobce v žalobě uplatnil tři žalobní body. Jednak namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno nezákonně v době, kdy ještě nebylo skončeno řízení u Krajského soudu v Ostravě (ve věci jeho mezinárodní ochrany), dále namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí a brojil proti době zajištění, kterou považuje za nepřiměřenou.
10. V prvním žalobním bodě žalobce zřejmě podle obsahu žaloby míří na to, že rozhodnutí o zajištění podle zákona o pobytu cizinců bylo vydáno za situace, kdy ještě neskončil soudní přezkum rozhodnutí o zastavení řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
11. Je pravdou, že zákon o pobytu cizinců se podle § 2 písm. a) nevztahuje mimo jiné na cizince, který je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. Tento statut získal žalobce dne 19. 9. 2022, kdy podal příslušnou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Následně rozhodlo Ministerstvo vnitra o jeho zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, čímž také došlo podle § 127 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců k ukončení jeho původního zajištění. S ohledem na následné zastavení azylového řízení pro zpětvzetí žádosti [§ 25 písm. a) zákona o azylu] však měl žalobce statut žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu pouze do vydání usnesení zdejšího krajského soudu o nepřiznání odkladného účinku jeho žalobě, k čemuž došlo 2. 12. 2022, kdy bylo žalobci prostřednictvím jeho tehdejšího zástupce Mgr. Ladislava Barty doručeno usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě (žaloba proti usnesení o zastavení řízení podle § 25 zákona o azylu nemá podle § 32 odst. 2 zákona o azylu ze zákona odkladný účinek). Od toho okamžiku se na žalobce opět vztahoval zákon o pobytu cizinců a při splnění podmínek v něm stanovených jej bylo možno opětovně zajistit podle

§ 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, což jednoznačně vyplývá mimo jiné z § 125 odst. 5 téhož zákona, podle kterého je-li rozhodnuto o zajištění cizince poté, co bylo ukončeno zajištění podle § 46a zákona o azylu, k uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu se nepřihlíží. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 5. 1. 2023, tedy v době, kdy již žalobce neměl statut žadatele o mezinárodní ochranu a ani dosud neskončené řízení o soudním přezkumu rozhodnutí Ministerstva vnitra o zastavení azylového řízení jeho vydání nebránilo. Žalobní bod proto důvodný není.

12. Zbývající žalobní body o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, o nepřiměřené délce zajištění a o porušení ustanovení správního řádu, Listiny základních práv a svobod a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv jsou již formulovány značně kuse a žalobce k nim v podstatě nic konkrétního neuvedl.
13. Krajský soud proto se omezuje na konstatování, že z napadeného rozhodnutí jsou zřejmé důvody zajištění, včetně úvah o neúčelnosti využití zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců, rozhodnutí vyhovuje podmínkám vyplývajícím z § 68 odst. 3 správního řádu a nepodává se z něj (ani ze spisu) porušení správního řádu či základních práv žalobce garantovaných Listinou základních práv a svobod nebo Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
14. Pokud jde o délku zajištění, tak ta je v § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ponechána na úvaze správního orgánu a je omezena celkovou přípustnou dobou trvání zajištění v délce 180 dnů ode dne omezení osobní svobody, která může být ve výjimečných případech ještě prodloužena. Tato doba nebyla napadeným rozhodnutím překročena. Žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí vysvětlil, jaké úkony je třeba činit do doby, než bude možné realizovat správní vyhoštění žalobce (ověření totožnosti u orgánů státu původu, vydání náhradního cestovního dokladu a zajištění přepravních dokladů) a rámcově odhadl dobu, kterou je třeba na uvedené úkony vyčlenit. Tato doba se krajskému soudu nejeví sama o sobě nepřiměřená a s ohledem na absenci konkrétních námitek již neměl krajský soud možnost se jednotlivými dílčími závěry žalovaného dále zabývat.
15. Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud dodává, že s ohledem na rozhodnutí o žalobě do 2 týdnů od jejího podání již nerozhodoval samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku.
16. Žalovaný byl v řízení procesně úspěšný, ale podle obsahu spisu mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 21. února 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce